

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

juducând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Dumitru Josanu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017, declarat în cauza penală în privința lui

Gavrilița Gheorghe XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 08.11.2016 - 11.08.2017;

instanța de apel: 18.09.2017 - 19.10.2017;

instanța de recurs: 17.01.2018 - 13.03.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 august 2017, Gheorghe Gavrilița a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare aplicată inculpatului pe un termen de probațiune de 5 ani.

S-a dispus confiscarea de la inculpat echivalentul în lei a sumei de 10 100 euro și 400 dolari, ca bunuri rezultate din infracțiune.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că, inculpatul Gheorghe Gavrilița în perioada de timp cuprinsă între luna noiembrie a anului 2014 și luna aprilie a anului 2015, acționând cu intenție directă, susținând că ar putea exercita

influență prin intermediul unor persoane interpuse asupra judecătorului din cadrul judecătoriei Ungheni, Alexandru Parfeni, persoană cu funcție de demnitate publică, obținând credibilitate din partea lui Grigore Verega, în scopul primirii mijloacelor bănești a pretins, acceptat și primit de la ultimul 10 100 Euro și 400 dolari SUA, ceea ce conform ratei oficiale medii de schimb a Băncii Naționale a Moldovei, constituie suma de 211 315, 3 lei, prin ce a comis trafic de influență cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari, în următoarele circumstanțe:

În luna decembrie a anului 2014, Gheorghe Gavrilița, aflându-se în or. Ungheni, în preajma unui bar situat la intrarea în or. Ungheni, acționând cu intenție directă, asigurându-l pe Grigore Verega că are cunoștințe influente în or. Ungheni prin intermediul cărora poate interveni asupra judecătorului din cadrul Judecătoriei Ungheni, Alexandru Parfeni, să adopte o hotărâre favorabilă inculpatului Grigore Verega la judecarea cauzei penale în care este învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 42 alin. (5) și 248 alin.(5) lit. b) și d) și art. 42 alin. (5) și art. 249 alin. (2) din Codul penal și poate facilita eliberarea automobilului recunoscut ca și corp delict în respectiva cauză penală, a primit de la Grigore Verega mijloace bănești în sumă de 100 euro și 400 dolari SUA (*echivalentul a 1 Euro=19,0314 lei MD și 1\$ = 15,4354 lei MD, conform ratei oficiale medii de schimb a Băncii Naționale a Moldovei*), ceea ce constituie suma de 8 077,3 lei.

Tot atunci, în cadrul discuției cu Grigore Verega, inculpatul Gheorghe Gavrilița l-a asigurat pe primul că suma aceasta va fi prima rată întru aplicarea sancțiunii penale non-privative de libertate.

Ulterior, Gheorghe Gavrilița, întru realizarea planului său infracțional și pentru oferirea, în perceperea lui Grigore Verega, unui caracter legal a acțiunilor infracționale, 11 decembrie 2014, l-a condus pe Grigore Verega la cabinetul unui avocat din or. Ungheni, unde în rezultatul unor insistențe îndelungate din parte lui Gheorghe Gavrilița, avocatul a încheiat un contract de acordare a asistenței juridice doar pentru a face cunoștință cu materialele cauzei penale, în care Grigore Verega era inculpat și care se afla pe rol în Judecătoria Ungheni. Tot atunci, Gheorghe Gavrilița s-a oferit să achite serviciile avocatului pentru acordarea asistenței juridice lui Grigore Verega din banii personali, astfel creând impresia reală că dorește și poate să soluționeze problemele lui Grigore Verega.

În continuare, în una din zile în perioada ianuarie-februarie 2015, acționând întru realizarea planului infracțional, prelungind acțiunile sale criminale, Gheorghe Gavrilița s-a întâlnit cu Grigore Verega în or. Ungheni, în preajma Judecătoriei Ungheni, unde, sub pretextul că este necesar a transmite de urgență banii judecătorului Alexandru Parfeni, deoarece ultimul pleacă în concediu, a primit de la

Grigore Verega a doua rată din banii solicitați și anume mijloace financiare în sumă de 2 000 euro (*echivalentul a 1 E= 20,3238 lei conform ratei oficiale medii de schimb a Băncii Naționale a Moldovei*), ceea ce constituie suma de 40 647,6 lei.

În luna martie a anului 2015, prelungind acțiunile sale criminale și urmărind scopul primirii ultimei rate din banii solicitați sub pretextul de obținere a unei hotărâri favorabile inculpatului Grigore Verega și în special pentru a-i elibera acestuia automobilul recunoscut ca și corp delict pe cauza penală vizată, asigurându-1 că totul decurge normal și că totul va fi bine, aflându-se pe str. Negruzzi 2/2, mun. Chișinău, în preajma hotelului „Cosmos” a primit de la Grigore Verega mijloace bănești în mărime de 8 000 euro (*echivalentul a 1 E =20,3238 lei MD conform ratei oficiale medii de schimb a Băncii Naționale a Moldovei*), ceea ce constituie suma de 162 590,4 lei.

Instanța de fond a încadrat în drept acțiunile inculpatului Gheorghe Gavrilița în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, *adică pretinderea, acceptarea și primirea, personal de bani pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a o face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă acțiuni au fost sau nu săvârșite, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari.*

3. Împotriva sentinței nominalizate a înaintat apel avocatul Dumitru Josanu în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea apelului declarat avocatul a invocat că, sentința pronunțată este neîntemeiată, bazată doar pe declarațiile părții vătămate, Grigore Verega, care sunt contradictorii, neconsecvente și nu sunt confirmate prin alte mijloace de probă și sunt combătute prin depozițiile unor martori.

Apărarea a indicat dezacordul cu aprecierea probelor și anume, declarațiile martorului Mereuță Ion, care sunt contradictorii, neconsecvente și contravin situației și eronat nu a admis în calitate de probe circumstanțele ce rezultă din declarațiile martorilor Babin Dorel și Arabadji Maria care în ansamblul lor coroborează cu alte probe din dosar și combat învinuirea adusă inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de către avocatul Dumitru Josanu în numele inculpatului cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept în privința inculpatului Gheorghe Gavrilița, concluzionând just vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, *adică pretinderea, acceptarea și primirea, personal de bani pentru sine și*

pentru alte persoane, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a o face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă acțiuni au fost sau nu săvârșite, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari.

Astfel, instanța de apel a menționat că, în pofida faptului că inculpatul nu își recunoaște vinovăția în cele incriminate, culpabilitatea acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume prin:

- *declarațiile martorului Grigore Verega (f.d. 39-41, vol. II);*
- *declarațiile martorilor Dorel Babin (f.d. 45-47), Maria Arabadji (f.d. 43-44, vol. II), martorului Ion Mereuță (f.d. 37-38, vol. II), Alexandru Ivanov (f.d. 43-44, vol. II), Nicu Gavrilița (f.d. 48-49), Serghei Gorincioi (f.d. 50, vol. II);*
- *procesul-verbal de confruntare dintre martorul Verega Grigore și învinuitul Gheorghe Gavrilița din 04.11.2016 (f.d. 183-186, vol. I);*
- *procesul-verbal de primire a sesizării (denunțului) din 26.03.2016 a cet. Grigore Verega (f.d. 5, vol. I);*
- *procesul-verbal privind efectuarea măsurii speciale de investigații (colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice) din 18.07.2016 (f.d. 73, vol. I);*
- *procesul-verbal privind efectuarea măsurii speciale de investigații (colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice) din 19.07.2016 (f.d. 79, vol. I);*
- *procesul-verbal de ridicare din 19.07.2016, (în temeiul încheierii din 24.06.2016) a descifrărilor apelurilor telefonice efectuate de la nr. GSM XXXXX utilizat de către cunoștința martorului Grigore Verega, pe nume Alexandru din or. Cahul (f.d. 89, vol. I);*
- *procesul-verbal de cercetare la fața locului /examinare/ din 20.07.2016 (f.d. 73, vol. I);*
- *procesul-verbal de ridicare din 19.07.2016, (în temeiul încheierii din 24.06.2016) a descifrărilor apelurilor telefonice efectuate de la nr. GSM XXXXXX utilizat de către Grigore Verega (f.d. 89, vol. I);*
- *procesul-verbal de cercetare la fața locului /examinare/ din 20.07.2016 (f.d. 97, vol. I);*
- *procesul-verbal de ridicare din 29.08.2016 (f.d. 131, vol. I);*
- *procesul-verbal de cercetare la fața locului /examinare/ din 20.07.2016 (f.d. 135, vol. I);*
- *procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 19.09.2016 (f.d. 123-124, vol. I);*
- *procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 15.09.2016 (f.d. 145-146, vol. I);*

- informația parvenită de la departamentul Poliției de Frontieră privind traversarea frontierei de stat de către Gheorghe Gavrițița în perioada 01.01.2014 - 09.08.2016 (f.d. 104, vol. I).

Astfel, instanța de apel a menționat că, cu certitudine a fost dovedită vinovăția inculpatului Gheorghe Gavrițița în comiterea infracțiunii de trafic de influență prin cumulul de probe administrate și nominalizate mai sus, și anume prin declarațiile martorilor și probelor scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina lui acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a respins argumentul apărării precum că, inculpatul urmează să fie achitat, deoarece nu și-a recunoscut vinovăția la nici o etapă a procesului penal, or, nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o drept o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, potrivit apelului înaintat de către avocatul inculpatului, se solicită achitarea lui Gheorghe Gavrițița de sub învinuirea înaintată, fără a indica temeiul invocat în justificarea solicitării de achitare, în contradicție cu art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală.

Raportând motivele invocate în apel la materialele cauzei penale instanța de apel a conchis că, argumentele invocate de avocatul inculpatului nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care le-a respins fiind nefondate.

Instanța de apel a menționat că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 326 Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Obiectul material al infracțiunii specificate la art. 326 Cod penal, îl reprezintă remunerația ilicită.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la alin. (1) art. 326 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la alin. (1) art. 326 Cod penal, se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale. Scopul infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 326 Cod penal, este unul special și anume, scopul

de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, republică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoană publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitare sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, republică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, republică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Subiectul infracțiunii specificate la art. 326 Cod penal este: 1) persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani; 2) persoana juridică (cu excepția a autorității publice). În plus, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să fie o persoană care are influență care susține că are influență asupra unui factor de decizie, și anume asupra unei persoane pur persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau funcționar internațional).

Astfel, raportând prevederile legiuitorului asupra circumstanțelor cauzei instanța de apel a menționat că, instanța de fond a constatat cu certitudine că în acțiunile inculpatului se regăsesc elementele infracțiunii de trafic de influență. Prima instanță a statuat just că existența faptului transmiterii primei tranșe de bani în sumă de 100 euro și 400 dolari, este susținută de martorul Grigore Verega, prima tranșă de bani fiind transmisă până la organizarea de către Gheorghe Gavrilița a întâlnirii cu avocatul Maria Arabadji, adică la prima întâlnire a sa cu Gheorghe Gavrilița. Acest fapt este susținut și de martorul Dorel Babin, care relatează că el le-a făcut cunoștință lui Grigore Verega cu inculpatul până la întâlnirea cu avocatul Maria Arabadji, în scopul soluționării de către ultimul a „problemelor” lui Grigore Verega ce le avea în legătură cu o cauză penală care se afla în examinare la Judecătoria Ungheni.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a susținut poziția instanței de fond, potrivit căreia scopul transmiterii respectivei sume de 100 euro și 400 dolari lui Gheorghe Gavrilița este susținută de către martorul Grigore Verega, care relatează că acești bani urmau a fi transmiși judecătorului Alexandru Parfeni de către Gheorghe Gavrilița prin intermediul unor persoane influente, cunoștințe de ale ultimului din or. Ungheni pentru a-l determina pe judecător să adopte o hotărâre favorabilă inculpatului Grigore Verega la judecarea cauzei în care este învinuit. Versiunea martorului Dorel Babin că banii au fost transmiși pentru serviciile avocatului se

combate prin însuși declarațiile sale în care susține că la prima întâlnire Grigore Verega i-a prezentat lui Gheorghe Gavrilița copii din cauza penală aflată în procedura judecătorului Alexandru Parfeni, care au fost studiate de către Gheorghe Gavrilița (care are studii juridice-fapt susținut de el în cadrul audierii în instanța de fond), dar care nu au fost prezentate ulterior avocatului Maria Arabadji. Avocatul în acest sens ulterior a încheiat un contract de asistență juridică și a studiat cauza penală abia în instanța de judecată.

Totodată, instanța de fond a dat o apreciere justă declarațiilor martorului Maria Arabadji și deducând că Gheorghe Gavrilița nu a intervenit pe lângă ea cu careva solicitări decât la 11.12.2014 (dată când a avut loc a doua întâlnire a lui Grigore Verega și Gheorghe Gavrilița în prezența lui Dorel Babin), și anume atunci împreună cu Grigore Verega și Dorel Babin a rugat-o insistent, timp îndelungat pentru a-i acorda asistență juridică lui Grigore Verega, fapt ce atestă că banii transmiși anterior de către ultimul nu au fost transmiși unui avocat, or, ea a fost singurul avocat care s-a decis în acea perioadă să acorde asistență juridică lui Grigore Verega.

Instanța de apel a precizat că, este justificat raționamentul că sumele solicitate de Gheorghe Gavrilița au crescut în timp, după mai multe discuții în care acesta îi garanta lui Grigore Verega soluționarea problemelor, argumentând implicarea lui reală în soluționarea acestora prin comunicarea unor date cu caracter mai restrâns din viața judecătorului Alexandru Parfeni. Astfel, necesitatea transmiterea în timp restrâns a celei de a doua rate în sumă de 2000 Euro, Gheorghe Gavrilița a argumentat-o prin faptul că „*judecătorul pleacă în concediu și are nevoie urgentă de bani*”.

Mai mult, instanța de apel a respins ca nefondată alegația avocatului precum că, declarațiile martorului Grigore Verega și Ion Mereuță conțin contradicții și urmează a fi apreciate critic, or, s-a dovedit cert că a doua tranșă de mijloace bănești a avut loc în prezența martorilor Grigore Verega și Ion Mereuță, care a fost martor ocular, ambii au descris în detalii faptul că Gheorghe Gavrilița s-a apropiat în or. Ungheni în preajma Judecătoriei Ungheni cu un automobil de model Peugeot cu numere românești (conform informației Poliției de Frontieră Gavriliță Nic și Dionisie, care sunt nepoții lui Gheorghe Gavrilița în perioada lunii februarie a anului 2015 au circulat cu un automobil de marca Peugeot 307 cu n.î. B62CAY a.f.2007 fiind surprinși la punctul de trecere a frontierei „Sculeni Auto” în calitate de șofer și respectiv pasager la 13.02.2015, 16.02.2015, 18.02.2015, 25.02.2016 și 26.02.2016, adică în luna februarie 2015, nici mai devreme și nici mai târziu decât luna în care Grigore Verega susține că a fost transmisă a doua tranșă de bani) fapt care demonstrează veridicitatea celor declarate de martorii Ion Mereuță și Grigore Verega, în alte circumstanțe aceștia nu aveau cum să cunoască că Gheorghe Gavrilița circula în acea perioadă anume cu așa model de automobil.

Totodată, instanța de apel a susținut că, instanța de fond corect a constatat că transmiterea celei de-a doua tranșe de bani, care este mult mai semnificativă decât prima, rezultă cert din declarațiile martorilor Grigore Verega, Ion Mereuță, Alexandu Ivanov și indirect din cele ale martorilor Maria Arabadji și Dorel Babin. Verega Grigore susține că pretinderea sumei de 8 000 euro a fost generată de necesitatea sa de a-i fi restituit automobilul său ridicat anterior în cadrul urmăririi penale pe cauza penală ce se afla pe rol în Judecătoria Ungheni în procedura judecătorului Alexandru Parfeni. Faptul că, Grigore Verega insista asupra restituirii corpurilor delictive pe cauza penală vizată este susținut și de martorul Maria Arabadji, care a comunicat că încă la prima întâlnire Grigore Verega a invocat acest fapt, ea spunându-i că legal aceasta nu este posibil la acel moment. Disponerea de așa sumă de bani în valoare de 8 000 euro este confirmată de martorii Alexandru Ivanov, care în perioada lunii martie i-a transmis 8 000 euro lui Grigore Verega în or. Cahul, unde acesta a venit împreună cu o persoană care s-a stabilit a fi Ion Mereuță. Necesitatea stringentă de bani era condiționată de pretinderea sumei respective de către Gheorghe Gavrilița care la acel moment se afla în or. Chișinău și-l telefona insistent pe Grigore Verega pentru a se întâlni în vederea transmiterii banilor (*acest fapt a fost confirmat de martorul Ion Mereuță care a fost prezent atât în or. Cahul, văzând transmiterea banilor de către Alexandru Ivanov lui Grigore Verega și susține că tot în aceiași zi spre seară la momentul când au ajuns în or. Chișinău i-au fost transmiși lui Gheorghe Gavrilița în preajma hotelului „Cosmos”*).

De asemenea, instanța de apel a menționat că, este întemeiată concluzia primei instanțe potrivit căreia în rezultatul ridicării descifrărilor apelurilor telefonice s-a stabilit cu certitudine faptul că, martorul Dorel Babin se cunoștea cu martorul Grigore Verega, comunicau și după ce îi făcuse cunoștință ultimului cu Gheorghe Gavrilița (fiind înregistrate apeluri telefonice la 06.11.2015, 03.02.2016 și 26.02.2016) era interesat de relațiile care se stabiliseră între Grigore Verega și Gheorghe Gavrilița, or, Dorel Babin a susținut în judecată că ulterior transmiterii banilor când Grigore Verega nu-l putea găsi pe Gheorghe Gavrilița întrucât acesta nu răspundea la apelurile telefonice, el personal a fost de câteva ori împreună cu Grigore Verega în satul de baștină al inculpatului.

Astfel, analizând declarațiile martorului Grigore Verega, coroborate cu declarațiile martorilor Ion Mereuță și Maria Arabadji, cu probele scrise ale cauzei penale, consideră că acestea sunt veridice, consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului penal, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, instanța de apel a constatat că, nu conțin careva divergențe, fiind lipsite de temeii afirmațiile avocatului precum că depozițiile lui Grigore Verega sunt contradictorii.

Referitor la argumentul avocatului precum că, declarațiile Ion Mereuță urmează a fi apreciate critic, instanța de apel a conchis că, declarațiile acestuia martor de asemenea sunt consecutive, consecvente pe parcursul procesului penal, și nu există nici un temei pentru a pune la dubii credibilitatea acestora. Dimpotrivă, se constată că martorii Grigore Verega, Ion Mereuță, Alexandru Ivanov relatează date care coroborează, indică cu certitudine locul, timpul și circumstanțele comiterii infracțiunii de către inculpat, declarațiile acestora fiind confirmate prin rezultatele măsurilor speciale de investigație.

Cât privește alegațiile apărării precum că, Ion Mereuță mai mult de 5 ani locuiește în nemijlocita apropiere de Grigore Verega, însă ultimul prin declarațiile sale tănuiește acest lucru și declară că a făcut cunoștință cu el la piața angro, și anume de acolo a plecat la Ungheni unde au fost transmisiile banii, or, instanța de apel a menționat că aceste aspecte nu au un caracter semnificativ în speță, ori ele nu confirmă nevinovăția inculpatului.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a respins afirmațiile apărării precum că instanța de fond urma să pună la baza sentinței declarațiile celorlalți martori, care demonstrează nevinovăția inculpatului, or, se atestă că martorii la care face trimitere apărarea îl cunosc personal pe Gheorghe Gavrilița, sunt în relații bune cu el. Astfel, martorul Dorel Babin a declarat că îl cunoaște de mult timp pe Gheorghe Gavrilița, martorul Maria Arabadji indică că este din același sat cu inculpatul, Gavrilița Nicu este nepotul inculpatului, ceea ce explică declarațiile tendențioase ale acestora, date în susținerea versiunii înaintate de către inculpat, pe care instanța de apel a apreciat-o ca o strategie de apărare și evitare a răspunderii penale.

În același context, instanța de apel a respins alegația apărării precum că martorul Dorel Babin a infirmat declarațiile martorului Grigore Verega, or din declarațiile martorului rezultă că bănuiește că Dorel Babin și Gheorghe Gavrilița ar fi avut o înțelegere prealabilă și, totodată, declarațiile lui Dorel Babin contravin depozițiilor lui Grigore Verega, Ion Mereuță și Alexandru Ivanov.

Cu referire la argumentul avocatului precum că *„însuși partea vătămată Verega Grigore este o persoană dubioasă, cu un trecut și prezent criminal, care și până în prezent este urmărit penal pentru săvârșirea câtorva crime grave, fiind totodată atras și la răspundere contravențională și care avea un interes propriu în derularea cauzei date”*, instanța de apel a menționat că, Grigore Verega la caz are calitatea de martor și nu de parte vătămată, iar avocatul mai invocă că *„în viziunea apărării mita sau traficul de influență nu poate fi dovedit doar prin depozițiile părții vătămate nefiind confirmat prin alte mijloace de probă”*, fără a ține cont de faptul că în asemenea cauze nu există parte vătămată, fiind prejudiciate interesele statului, prin subminarea principiilor bunei administrări,

echității și justiției sociale, denaturând concurența, împiedicând dezvoltarea economică și periclitând stabilitatea instituțiilor democratice și temelia morală a societății. Totodată martorul Grigore Verega nu influențează asupra culpabilității lui Gheorghe Gavrilița, or, acesta a prejudiciat relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor, iar martorul și cazierul penal sau contravențional al acestuia nu constituie obiect de cercetare în prezenta cauză penală.

Mai mult, instanța de apel a respins argumentul apărării precum că, este lipsit de careva sens și alogic să se transmită o sumă bănească sub formă de mită, în miezul zilei pe o stradă destul de aglomerată, în fața sediului poliției orașenești și Judecătoriei Ungheni, iar persoana care urma să execute traficul de influență a acceptat în mod deschis în pungă transparentă primirea și numărarea mijloacelor bănești care erau obiectul unei infracțiuni, or, această alegație formală reprezintă o presupunere a apărării.

Totodată, instanța de apel a respins ca nefondată alegația apărării precum că, sentința pronunțată în privința lui Gheorghe Gavrilița se bazează doar pe presupuneri și păreri, în lipsa a careva probe pertinente, ceea ce contravine prevederilor alin. 3 al art. 8 și alin. 2 al art. 389 Cod de procedură penală, or, în speță culpabilitatea inculpatului a fost demonstrată cert în afara oricăror dubii, prin ansamblul de probe veridice, pertinente, concludente ce au fost prezentate de către acuzatorul de stat și cercetate în ședința de judecată.

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, la locul de muncă, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate și corect a dispus suspendarea executării pedepsei penale pe un termen de probațiune de 3 ani.

Astfel, prin prisma art. 3, 6-7, 61-62, 75-76, 90 Cod penal, instanța de apel a ajuns la concluzia că, infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor grave prin prisma art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost comisă cu intenție, de rezonanța socială a infracțiunii săvârșite, de motivul infracțiunii-interesul material, de personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale (f.d. 187, vol. I), are un copil minor la întreținere (f.d. 59, vol. I), se caracterizează pozitiv la locul de trai (f.d. 8, vol. I), de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dumitru Josanu în numele inculpatului în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

În motivarea recursului, inculpatul menționează că, instanța de apel eronat a constatat vinovăția inculpatului, deoarece probele administrate în respectiva cauză penală nu demonstrează prezența elementelor constitutive ale infracțiunii de trafic de influență în acțiunile inculpatului.

Mai mult, recurentul susține dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele anterioare, or, eronat au luat în calcul declarațiile lui Ion Mereuță, deoarece acesta este vecinul inculpatului, sunt dintr-un sat și sunt rude.

Totodată, menționează că, declarațiile denunțatorului Grigore Verega sunt contradictorii și neconsecvente, iar instanțele anterioare îl condamnă pe inculpat anume în baza acestor declarații.

6. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit constată că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate. Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului declarat de către recurent, acesta invocă temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, sub aspectele că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că, motivele și temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest sens următoarele.

Cu referire la temeiurile de recurs invocate de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat*

soluția instanței, Colegiul penal lărgit conchide că, nu sunt incidente în prezenta speță, din considerentul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 415 alin. (1) pct. 1) lit. c), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către avocatul Dumitru Josanu în numele inculpatului, întemeindu-și soluția în baza probelor examinate de prima instanță, care au fost examinate, verificate de instanța de apel, apreciate corect de aceasta prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată, descrise în decizia atacată, soluția instanței nefiind afectată de o eroare gravă de fapt, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, faptele inculpatului fiind încadrate corect conform circumstanțelor factice constatate în speță, din care considerente, temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel nu se identifică.

În privința criticilor recurentului, prin care acesta manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, indicând că declarațiile denunțătorului Grigore Verega care au fost puse la baza condamnării inculpatului sunt contradictorii și neconsecvente, Colegiul penal lărgit atestă că nu sunt întemeiate, or, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, dat fiind că întregul volum de muncă depus de către organul de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării reciproce dintre ele. Însă, cu referire la faptul dacă aprecierea probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs invocă că la etapa judecării recursului ordinar nu se analizează de instanță conținutul mijloacelor de probă, nu se dă o nouă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Deci, Colegiul penal lărgit nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită apreciere pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice invocate de recurent, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțe, corectitudinea condamnării inculpatului de învinuirea imputată acestuia.

Totodată, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a

probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente concluzionat, că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe și instanței de apel privind aprecierea probelor puse la baza hotărârilor judecătorești.

Colegiul penal lărgit menționează că, concluziile instanței de apel sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii imputate.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar consideră că, prima instanță just a conchis că de către procuror au fost prezentate probe suficiente care demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate și combat versiunea apărării precum că, inculpatul urmează să fie achitat de sub învinuirea de comiterea a infracțiunii imputate, or argumentele apărării, fiind combătute prin cumulul de probe prezentate de către procuror, care sunt pertinente și concludente.

Astfel, decizia instanței de apel este corect motivată în acest sens, motivare care Colegiul penal lărgit și-o însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Cu referire la alegațiile recurentului precum că, instanța de apel îl condamnă pe inculpat pe declarațiile contradictorii ale martorului Grigore Verega, Colegiul penal lărgit le respinge ca fiind eronate, or, după cum rezultă din sentința primei instanțe aceasta și-a întemeiat soluția sa de condamnare a inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, nu numai pe declarațiile date sub jurământ ale martorului Grigore Verega, din prima instanță, dar și declarațiile martorilor Ion Mereuță, Alexandru Ivanov, Maria Arabadji și Dorel Babin prin coroborare și cu probele scrise anexate la dosar, descrise în sentință, iar temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea motivării sub aspectul contestat de recurent nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

Mai mult, Colegiul penal lărgit respinge poziția apărării precum că, declarațiile martorului Ion Mereuță, urmau a fi respinse, deoarece acesta este vecinul inculpatului, sunt dintr-un sat și sunt rude, or, instanța de apel corect a menționat că aceste aspecte nu au un caracter semnificativ în speță, ori ele nu confirmă nevinovăția inculpatului.

În privința criticilor recurentului, prin care acesta a indicat că „*ambele instanțe contrar prevederilor legale și-au întemeiat deciziile pe fapte bazate pe presupuneri și pe interpretări eronate a circumstanțelor de fapt*”, Colegiul penal lărgit reține că, aceste motive sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurentului, or, decizia

instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conform rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

La soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza sub toate aspectele, probele prezentate de părți verificându-le și apreciindu-le just, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor.

Instanțele ierarhic inferioare au făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză argumentând detaliat respingerea probelor ce au fost administrate în suportul nevinovăției aduse inculpatului în prezenta cauză.

Astfel, toate probele prezentate și invocate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute rezultă din materialul factologic acumulat în cauză. Prin urmare, argumentele recurentului cu privire la aprecierea incorectă a probelor, cât și neaprecierea acestora multilateral și obiectiv, nu au nici un suport legal, or, potrivit art. 24 Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Cu referire la faptul că, avocatul Dumitru Josanu consideră că *„nu s-a dovedit faptul comiterii infracțiunii imputate inculpatului, nefiind întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal lărgit menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acțiuni și prejudiciu).*

Astfel, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a primei instanțe.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de fond și de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanțelor de fond inferioare, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale infracțiunii (*pct. 4.1 din prezenta decizie*).

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către avocatul Dumitru Josanu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Gavrilița Gheorghe XXXXXX*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **12 aprilie 2018**.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu